

UDKAST

Forslag

til

Lov om én indgang for etablering og udvidelse af produktionsanlæg og om statslig udpegning af industriparker

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at tilvejebringe attraktive og konkurrencedygtige rammevilkår for produktionsvirksomheder, til gavn for vækst og beskæftigelse i hele Danmark ved oprettelse af en 'én indgang' for etablering og udvidelse af produktionsanlæg samt statslig udpegning af industriparker til produktionsvirksomheder.

Stk. 2. Loven har endvidere til formål at tilvejebringe grundlaget for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, ved oprettelsen af et centralt kontaktpunkt. Dette kontaktpunkt oprettes i regi af 'én indgangs-ordningen' under Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Loven har ligeledes til formål at tilvejebringe grundlaget for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, ved oprettelsen af et centralt kontaktpunkt. Dette kontaktpunkt oprettes i regi af 'én indgangs-ordningen' under Erhvervsstyrelsen.

Stk. 4. Loven har endvidere til formål at sikre et mere hurtigt og smidigt forløb for myndighedsgodkendelser til etablering, udvidelse eller omdannelse af produktionsvirksomheder på tværs af kommunale og statslige myndigheder.

Stk. 5. Loven har endelig til formål at fastsætte rammer for udpegning af industriparker.

Kapitel 2

UDKAST

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Produktionsvirksomhed: En virksomhed, der er omfattet af krav om miljøgodkendelse eller om regelmæssige tilsyn.,
- 2) Kompetent myndighed: Det organ inden for den offentlige forvaltning, hvortil afgørelseskompetencen i et trin af godkendelsesproceduren eller et godkendelsesforløb efter denne lov, helt eller delvist er henlagt.
- 3) Godkendelsesforløb: En proces, der omfatter alle relevante tilladelser til at bygge, udbygge og omdanne virksomheder, som opfylder betingelserne for at benytte indgangen.
- 4) Nettonulprojekt: Projekt omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.
- 5) Investeringssum: Direkte omkostninger forbundet med byggeriet, udbygningen eller omdannelsen af de eksisterende produktionsfaciliteter eller tilknyttede aktiviteter, der er omfattet af indgangen.
- 6) Industripark: Et geografisk sammenhængende areal, hvor der kan realiseres projekter til etablering eller udvidelse af produktionsfaciliteter.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om afgrænsningen af, hvad der skal forstås ved produktionsvirksomheder, som har adgang til at benytte indgangen, jf. kapitel 6.

Kapitel 3

Indgangens opgaver og beføjelser

§ 3. Indgangen har til opgave at sikre hurtige og smidige godkendelsesforløb for produktionsvirksomheder, som opfylder de i loven fastsatte betingelser.

Stk. 2. Indgangen har endvidere til opgave at informere og formidle vejledning vedrørende ansøgning om tilladelse til byggeri, udbygning og omdannelse af produktionsvirksomheder.

§ 4. Indgangen kan, til brug for varetagelsen af sine opgaver, udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder.

Stk. 2. De kompetente myndigheder orienterer uden ugrundet ophold indgangen om alle væsentlige sagsbehandlingsskridt og ekspeditioner i godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet. De kompetente myndigheder udleverer oplysninger på indgangens forespørgsel, inden for en af indgangen fastsat frist.

Stk. 3. Indgangen kan, på ansøgervirksomhedens vegne, tilgå verserende sager af betydning for godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet ved de kompetente myndigheder.

UDKAST

§ 5. Indgangen kan, i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, fastsætte bindende frister for de kompetente myndigheders sagsbehandlingstid.

Stk. 2. Indgangen kan fastsætte bindende frister for ansøgers virksomhedens besvarelse af spørgsmål, eller indsendelse af supplerende oplysninger, i forbindelse med de kompetente myndigheders sagsbehandling.

Stk. 3. Indgangen kan forelægge de kompetente myndigheder virksomheders ansøgninger om anerkendelse som strategisk nettonulprojekt. Indgangen kan i den forbindelse pålægge de kompetente myndigheder at afgive udtalelse herom inden for en bindende frist.

Kapitel 4

Overtagelse af beføjelser mv.

§ 6. Erhvervsministeren, miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan bemyndige en statslig myndighed, under det pågældende ministerium, til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt den pågældende minister.

Stk. 2. Miljøministeren kan for produktionsvirksomheder omfattet af denne lov, og som benytter indgangen efter § 7 eller § 9, efter anmodning fra kommunalbestyrelsen og i øvrigt i særlige tilfælde beslutte at overtage kommunalbestyrelsens kompetence vedrørende miljøgodkendelse efter lov om miljøbeskyttelse § 33 og lov om miljøvurdering af planer.

Stk. 3. Ministeren for grøn trepart kan for produktionsvirksomheder omfattet af denne lov, og som benytter indgangen efter § 7 eller § 9, efter anmodning fra kommunalbestyrelsen og i øvrigt i særlige tilfælde beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter lov om naturbeskyttelse og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Kapitel 5

Godkendelsesprocedure for nettonulprojekter

§ 7. Virksomheder omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om adgang til et centralt kontaktpunkt kan benytte indgangen ved ansøgning om tilladelse til byggeri, udbygning og omdannelse af anlæg til nettonulprojekter.

Stk. 2. Indgangen kan afvise ansøgninger fra virksomheder, som ikke opfylder betingelserne, jf. stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om henvendelse til indgangen.

§ 8. Ansøgvirksomheden tildeles en kontaktperson hos indgangen, som er ansvarlig for at bistå virksomheden gennem godkendelsesproceduren, herunder udarbejde en procesplan for virksomhedens samlede godkendelsesproces.

Kapitel 6

Godkendelsesforløb for produktionsvirksomheder

§ 9. Produktionsvirksomheder kan benytte indgangen ved ansøgning om tilladelse til etablering, udvidelse og omdannelse af anlæg, hvis:

- 1) ansøgvirksomheden ønsker at etablere sig, udvide eller omdanne sine aktiviteter i en industripark udpeget efter denne lov,
- 2) ansøgvirksomheden ønsker at etablere, udvide eller omdanne et produktionsanlæg eller tilknyttede aktiviteter, hvor der kræves tilladelse, dispensation eller anmeldelse til både statslige og kommunale myndigheder, eller
- 3) den projekterede investeringssum til etablering eller udvidelse af virksomheden dokumenterbart udgør mindst 100 mio. kr.

Stk. 2. Indgangen kan afvise ansøgninger, som ikke opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at benytte indgangen og henvendelse til indgangen.

§ 10. Ansøgvirksomheden tildeles en kontaktperson hos indgangen, som er ansvarlig for at bistå virksomheden gennem godkendelsesforløbet, herunder udarbejde en procesplan for virksomhedens samlede godkendelsesproces.

§ 11. Et godkendelsesforløb må ikke overskride 18 måneder fra indledning til afslutning, jf. dog stk. 3-7.

Stk. 2. For simple godkendelsesforløb kan indgangen fastsætte en frist på 12 måneder fra indledning til afslutning. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af simple godkendelsesforløb.

Stk. 3. Hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages de trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i godkendelsesforløbets varighed som omhandlet i denne bestemmelses stk. 1.

UDKAST

Stk. 4. Hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU viser, at der er behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan indgangen give ansøgervirksomheden mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald meddeler indgangen ansøgerevirksomheden den dato, hvor de yderligere oplysninger skal foreligge, hvilket tidligst skal ske 30 dage fra datoen for meddelelsen. Perioden mellem fristen for tilvejebringelsen af yderligere oplysninger og forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i godkendelsesforløbets varighed omhandlet i nærværende bestemmelses stk. 1.

Stk. 5. Hvis godkendelse af ansøgningen kræver supplerende kommunal planlægning for områdets anvendelse, medtages de trin, der følger af lov om planlægning, ikke i godkendelsesforløbets varighed som omhandlet i denne bestemmelses stk. 1.

Stk. 6. Hvis godkendelse af ansøgningen kræver supplerende nettilslutning, medtages de trin, der følger af lov om planlægning, ikke i godkendelsesforløbets varighed som omhandlet i denne bestemmelses stk. 1.

Stk. 7. Såfremt en ansøgerevirksomhed ikke besvarer indgangens spørgsmål eller indsender supplerende oplysninger, jf. § 5, stk. 2, kan godkendelsesforløbets varighed forlænges svarende til fristoverskridelsen.

Stk. 8. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for hvilke projekter, der kan udpeges til strategiske nettonul-projekter og processen herfor.

Kapitel 7

Udpegning af industriparker

§ 12. Erhvervsministeren kan, efter aftale med ministeren for byer og landdistrikter, efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse, udpege geografisk sammenhængende områder til etablering af industriparker, hvis:

- 1) der er et kommunalt ønske, herunder kommunalt engagement i at understøtte udviklingen af de indmeldte arealer,
- 2) der er en betydelig erhvervsinteresse,
- 3) der er den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, bl.a. elnet, vand-, varme- og gasnet, eller hvor der planlægges herfor, jf. dog stk. 3,
- 4) der er den nødvendige transportinfrastruktur, eller hvor der planlægges herfor, jf. dog stk. 3,
- 5) der er nærhed til arbejdskraft, fx uddannelsesinstitutioner og internationale skoler, eksisterende erhvervsklynger mm.
- 6) der ikke er beskyttet natur eller naturnationalparker.

Stk. 2. Der kan ikke ske udpegning efter stk. 1, hvis:

- 1) arealet er beskyttet efter § 3 i lov om naturbeskyttelse,

- 2) arealet er fredet efter kapitel 6 i lov om naturbeskyttelse og lever op til kriterierne for beskyttet natur,
- 3) hvis arealet er omfattet af reglerne om nationalparker i lov om naturbeskyttelse eller,
- 4) hvis arealet er udpeget som et Natura 2000-område efter lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan ved udpeging efter stk. 1 lægge særlig vægt på områdets geografiske sammenhæng med arealer udpeget som energipark, jf. lov om statsligt udpegede energiparker.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan, efter aftale med ministeren for byer og landdistrikter, fastsætte regler om ansøgning, offentliggørelse af kommunernes ansøgning, evaluering og udpeging af områder omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at et areal udpeget som industripark skal ophøre med at være industripark.

§ 13. Erhvervsministeren kan, ved digital annoncering, indkalde forslag fra kommunalbestyrelser til områder, der kan udpeges som industripark, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. Et forslag skal indeholde en klar geografisk afgrænsning af det foreslåede område og tilkendegivelse af, at kommunalbestyrelsen vil tilvejebringe det nødvendige plangrundlag, med henblik på at området kan anvendes til produktionsvirksomheder.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af forslag efter stk. 2, herunder om frist for indsendelse af forslag, om krav til forslags indhold og form, og om at forslag skal indsendes digitalt.

Stk. 4. Før udpeging af et område som industripark i medfør af § 12, stk. 1, skal et forslag om udpeging offentliggøres digitalt.

Kapitel 8

Klage, straf og ikrafttræden

§ 14. Afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 15. Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger samt fortælse af oplysninger over for indgangen og de kompetente myndigheder med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

UDKAST

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på godkendelsesprocedurer, som er iværksat før Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.

Kapitel 9

Ændringer i anden lovgivning

Klima- energi- og forsyningsministeriet

§ 17. I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som ændret ved lov nr. 612 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 34 b indsættes:

»§ 34 c. Rettighedshavere med en tilladelse efter § 5 til indvinding af kulbrinter skal for alle anlæg, der har fået godkendt en indvindingsplan efter § 10 om at overgå til en afviklingsfase, offentliggøre økonomiske vurderinger af omkostningerne ved at muliggøre CO₂-injektion, herunder data om hvorvidt lokaliteten er egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO₂-injektion og -lagring, samt hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO₂ sikkert frem til lokaliteten, såfremt sådanne oplysninger findes.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, for rettighedshavere, der har ansøgt om en efterforskningstilladelse til lagring af CO₂ efter kapitel 6 i undergrundsloven.«

2. I § 38 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter bestemmelser om straf for overtrædelse af bestemmelser, som medlemsstaterne er forpligtede til at fastsætte straf for overtrædelse af i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

UDKAST

Kapitel 10

Territorialbestemmelse

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. 'Én-indgang-ordning' for produktionsvirksomheder
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Udpegning af industriparker
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3 Andre ændringer
 - 3.3.1 Gældende ret
 - 3.3.2 Klima- energi- og forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 21. november 2024 indgået ”Aftale om rød løber for produktionsvirksomheder”. Med aftalen er partierne enige om, at der er behov for at styrke rammevilkårene for danske og udenlandske produktionsvirksomheder, så Danmark er et attraktivt land at investere og placere arbejdspladser i.

Lovforslaget til lov om én indgang for etablering og udvidelse af produktionsvirksomheder og om statslig udpegning af industriparker udmønter denne aftale og har til formål at styrke produktionsvirksomheders rammevilkår med følgende tiltag: For det første oprettelse af en one-stop-shop for produktionsvirksomheder. For det andet udpegning af industriparker forbeholdt produktionserhverv.

Lovforslaget har i øvrigt til formål at udmønte Danmarks EU-retlige forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, herefter ”NZIA-forordningen” og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, herefter ”CRMA-forordningen”. Forordningerne pålægger medlemsstaterne at etablere ét eller flere centrale kontaktpunkter som skal varetage en række forordningsbestemte opgaver. Efter NZIA-forordningen har de centrale kontaktpunkter til opgave at koordinere godkendelsesprocedurerne for virksomheder, der skal etablere eller udvide produktion af såkaldte nettonulteknologier.

2. Lovforslagets baggrund

Efter årtier med globalisering, åbenhed og stabilitet står Danmark i en anden geopolitisk virkelighed. Presset på forsyningskæderne stiger, og adgangen til råstoffer begrænses. Industripolitik er højt på den globale dagsorden. Lande som Kina og USA satser massivt, mens EU's konkurrenceevne er udfordret og sakker bagud.

Samtidig har produktionsvirksomhederne en stor betydning for vækst og beskæftigelse i Danmark. Danmark har gennem de senere år haft en positiv udvikling i industriproduktionen – også sammenlignet med andre lande. Og produktionsvirksomheder står bl.a. for hver femte arbejdsplads i vores land-distrikter.

For de virksomheder, der står over for beslutning om, hvor i verden de skal investere i nye arbejdspladser, er hastighed og forudsigelighed i tilladelsesprocesser helt afgørende.

Der er derfor behov for at styrke rammevilkårene for produktionsvirksomheder, så Danmark er et attraktivt land at investere og placere arbejdspladser i.

Danmark har tradition for tillidsfuldt samarbejde på tværs af offentlige og private aktører, en fleksibel og veluddannet arbejdsstyrke og en række etablerede styrkepositioner inden for bl.a. life science og den grønne industri. Det er et godt udgangspunkt for at tiltrække produktion og udenlandske investeringer til Danmark. Virksomheder oplever imidlertid, at det er vanskeligt at finde egnede arealer til at udvide og etablere produktion og uigenemskuelige og langsomme sagsbehandlingsforløb, når de skal etablere eller udvide produktionsfaciliteter. Der er derfor behov for at øge hastigheden ift. myndighedsgodkendelser og andet, som skal på plads, når virksomhederne skal investere.

På den baggrund indgik Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre den 21. november 2024 ”Aftale om rød løber for produktionsvirksomheder”.

Det fremgår af aftalen, at aftalepartierne bl.a. er enige om, at der i foråret 2025 fremsættes en ny lov for produktionsvirksomheder, hvor der oprettes en one-stop-shop for produktionsvirksomheder samt gives mulighed for

UDKAST

statslig udpegning af industriparke. Det fremgår endvidere af aftalen, at industriparke skal styrke udviklingen i hele landet. Derfor skal der ved udpegning af industriparkerne lægges vægt på geografisk fordeling.

Loven skal gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser der henholdsvis følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020. Begge forordninger pålægger medlemsstaterne at oprette et centralt myndighedskontaktpunkt, som skal varetage en række forordningsbestemte opgaver.

Det fremgår af aftalen, at one-stop-shoppen, ”én indgang”, skal bidrage til at sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces ved etablering og udvidelse af produktionsfaciliteter. Indgangen skal tilbyde virksomheder en samlet indgang til myndighedsbehandling med en fast kontaktperson, et fast track spor med fastsatte sagsbehandlingslofter for myndighedsgodkendelser på maksimalt 18 måneder afhængigt af projektets størrelse og kompleksitet, vejledning om EU-regler og en samlet procesplan med milepæle for de enkelte tilladelser, der bidrager til at skabe gennemsigtighed i den samlede myndighedsbehandling.

Det fremgår også, at aftalen skal give mulighed for etablering af industriparke forbeholdt produktionserhverv, herunder life science-produktionsvirksomheder, for at sikre egnede arealer med adgang til den nødvendige erhvervsmæssig infrastruktur, herunder blandt andet el, vand, transport og afledning af spildevand. Der sigtes mod, at der udpeges fem industriparke. Det fremgår endvidere, at industriparkerne skal styrke udviklingen i hele landet, og derfor skal der ved udpegning af industriparkerne lægges vægt på en geografisk fordeling.

Den fysiske planlægning af parkerne forestås af kommunerne efter planlovens regler, og etablering af produktionsvirksomheder i de nye industriparke forudsætter således vedtagelse af en lokalplan, der reserverer arealet til produktionsvirksomheder. Hvis der er et kommunalt ønske om et areal til produktionsvirksomheder i områder, der ikke ligger i tilknytning til eksiste-

rende bebygget byzone, kan ministeren for byer og landdistrikter efter ansøgning fra kommunalbestyrelser i særlige tilfælde meddele tilladelse til planlægning for et afgrænset areal til byzone. Ministeren for byer og landdistrikter kan endvidere i særlige tilfælde, hvor et udlæg af et areal til byzone er af national interesse, fastsætte regler for kommunernes planlægning i et landsplandirektiv, der fraviger planlovens regler om byvækst for et afgrænset areal. En eventuel tilladelse til at fravige planlovens regler om byvækst og eventuelle landsplansdirektiver forelægges forligskredsen bag planloven inden udstedelse.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. 'Én-indgang-ordning' for produktionsvirksomheder

3.1.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, herefter "forordningen", pålægger medlemsstaterne at etablere ét eller flere centrale kontaktpunkter. De centrale kontaktpunkter har efter forordningen til opgave at koordinere godkendelsesprocesserne for virksomheder, der skal etablere eller udvide produktion af de såkaldte nettonulteknologier. Selve kontaktpunkternes opgaver følger direkte af forordningen, og kræver derfor ikke nærmere regulering i national lovgivning. Det er dog nødvendigt med følgelovgivning, som fastsætter nærmere regler om kontaktpunktets organisering og opgavevaretagelse.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Tempo og forudsigelighed i tilladelsesprocesser er afgørende parametre, når såvel danske som udenlandske virksomheder skal træffe beslutning om, i hvilket land de skal bygge nye produktionsfaciliteter. Mange virksomheder oplever i dag langstrakte og uigennemsigtige myndighedsprocesser, hvor der i visse tilfælde skal indhentes op mod 20 forskellige tilladelser for at udvide og etablere produktion i Danmark. For at kunne tiltrække og fastholde fremtidens produktion er hastighed og forudsigelighed i godkendelsesprocesserne afgørende for virksomhederne.

Behovet for hurtigere og mere effektive myndighedsprocesser skal vurderes i lyset af de kommende EU-forpligtelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, som træder i kraft den 1. januar 2025, samt de allerede vedtagne forpligtelser

UDKAST

i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020.

I henhold til ovennævnte forordninger er Danmark som nævnt forpligtet til at oprette et kontaktpunkt for nettonul teknologiprodukter, der sikrer en maksimal sagsbehandlingstid på mellem 9 og 18 måneder, afhængigt af projektets omfang. Kommuner og øvrige statslige myndigheder vil være forpligtet til at overholde de fastsatte tidsfrister.

Med afsæt i ovenstående overvejelser, foreslås det, at der etableres en ”én indgang-ordning” for produktionsvirksomheder, herunder produktionsvirksomheder med nettonul projekter, med det formål at skabe attraktive vilkår for etablering og udvidelse af produktionsaktiviteter i Danmark.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Som det fremgår ovenfor, har den foreslåede ordning til formål at etablere en ”én indgang-ordning”, for produktionsvirksomheder med det formål at skabe attraktive vilkår for etablering og udvidelse af produktionsaktiviteter i Danmark.

Der oprettes en one-stop-shop for produktionsvirksomheder, som skal bidrage til at sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces ved etablering og udvidelse af produktionsfaciliteter. One-stop-shoppen etableres i Erhvervsstyrelsen under navnet ”Én indgang til produktionsvirksomheder” og bliver én samlet indgang for de omfattede produktionsvirksomheder til myndighedsbehandling.

Foruden de forordningsbestemte opgaver, foreslås det at udvide én indgangs beføjelser til også at lette og koordinere godkendelsesforløb for øvrige produktionsvirksomheder, der opfylder de i loven fastsatte kriterier.

Det foreslås således at give yderligere tre grupper af virksomheder mulighed for at benytte én indgang:

For det første produktionsvirksomheder, som ønsker at etablere sig, udvide eller omdanne deres aktiviteter i en udpeget industripark, jf. lovforslagets andet hovedpunkt. Herved skabes yderligere incitament for produktionsvirksomheder til at etablere sig i industriparkerne med henblik på at fremme de stedlige erhvervsmiljøer.

For det andet foreslås det, at produktionsvirksomheder, der står over for at skulle iværksætte komplicerede anlægsprojekter, forstået som projekter, hvor etableringen, udvidelse eller omdannelse af et produktionsanlæg eller tilknyttede aktiviteter, kræver tilladelser, dispensation eller anmeldelser til både statslige og kommunale myndigheder, skal have mulighed for at gøre brug af én indgang. Disse ansøgvirksomheder vil gennem én indgang kunne opnå en væsentlig tidsbesparelse i forbindelse med nødvendige ansøgnings- og anmeldelsesprocesser.

Endelig foreslås det, at også produktionsvirksomheder, som har behov for myndighedsgodkendelser i forbindelse med anlægsinvesteringer på 100 mio. kr., eller derover, skal have mulighed for at gøre brug af én indgang. Kriteriet har karakter af en opsamlingsbestemmelse i forhold til de øvrige foreslåede kriterier om henholdsvis anlægsprojektets placering i en industripark udpeget efter loven eller anlægsprojektets kompleksitet målt ved antallet af myndigheder, som er involveret i godkendelsesprocessen. Det må generelt lægges til grund, at anlægsprojekter i denne beløbsmæssige størrelsesorden er af væsentlig samfundsmæssig betydning, da volumen af produktionen og den økonomiske effekt heraf må forventes at være betydelig.

For en nærmere gennemgang henvises til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil.

3.2. Planlægning og udpegning af industriarker

3.2.1. Gældende ret

Kommunerne har ansvaret for den fysiske planlægning efter lov om planlægning. Produktionsvirksomheder skal efter lovens regler som udgangspunkt placeres i byzone i områder, der er planlagt til formålet. Kommunerne skal i planlægningen sikre, at der ikke opstår miljøkonflikter mellem fx boliger og kontorbyggeri m.v. på den ene side og produktionsvirksomheder m.v. på den anden side som følge af støj, lugt, støv og anden luftforurening.

Et nyt areal til byzone herunder nye erhvervsområder skal som hovedregel placeres i direkte tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse i byzone, jf. § 11 a, stk. 8, i lov om planlægning. Hensynet er bl.a. at undgå spredt bebyggelse, sikre jordbrugets driftsmuligheder, tage hensyn til landskab og natur samt en effektiv udnyttelse af de investeringer, der foretages i infrastruktur (veje, ledningsnet, kloakering, vandforsyning, kollektiv trafik, offentlig service mv.).

UDKAST

Der findes i planloven undtagelser fra hovedprincippet om, at nye arealer skal placeres i direkte tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse i byzone. Ministeren for byer og landdistrikter kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser i særlige tilfælde meddele tilladelse til planlægning for et afgrænset areal i landzone til byzone, jf. § 11 a, stk. 9, i lov om planlægning. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at muligheden er tænkt anvendt i tilfælde, hvor andre væsentlige hensyn vejer tungere, og at den kun skal udnyttes i helt særlige tilfælde, hvor der er væsentlige planlægningsmæssige begrundelser for at fravige hovedreglerne, eller hvor disse giver utilsigtede begrænsninger for en kommunes udviklingsmuligheder. Det kan fx være en bestemt type virksomhed, som det ikke er muligt at placere i tilknytning til den eksisterende by, fx en fyrværkerifabrik, som det ikke er muligt at placere i erhvervsområder i tilknytning til den eksisterende by. Det kan også være en virksomhed, der er afhængig af stedbundne ressourcer, som ikke kan findes i tilknytning til den eksisterende by, fx virksomheder, der kræver særlig nærhed til energiinfrastruktur eller til ressourcer i undergrunden m.v. Tilladelser til planlægning efter denne bestemmelse er indtil videre blevet givet til fire kommuner i forbindelse med planlægning for etablering af et datacenter på 15 ha, for planlægning for etablering af et værksted til el-tog på 71,6 ha, for et parkeringsanlæg til lastbiler på 27 ha og for et Power-to-X-anlæg på 5 ha.

Ministerens for byer og landdistrikter kan endvidere i særlige tilfælde, hvor et udlæg af et areal til byzone er af national interesse, fastsætte regler i et landsplandirektiv, der åbner mulighed for udlæg af et større areal og fraviger kravet om direkte tilknytning til byzone for et afgrænset areal, jf. § 11 a, stk. 11, i lov om planlægning. Udstedelse af et landsplandirektiv kan evt. ske efter ønske fra en anden minister. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at muligheden kan bruges, når der er tale om projekter af national interesse eller væsentlig tværkommunal karakter, når fravigelserne fra de almindelige planlægningsregler er begrundet i landsplanmæssige hensyn. Der kan ifølge lovbemærkningerne f.eks. i særlige situationer være brug for at have adgang til de rette arealer for, at nye internationale investeringer kan placeres i Danmark. I sådanne særlige situationer vil staten i samarbejde med de relevante kommuner kunne få det planmæssige grundlag på plads ved anvendelse af landsplandirektiver. Bestemmelsen er endnu ikke anvendt i praksis.

Kommuneplanen skal ifølge § 11 a, stk. 1, nr. 6, i lov om planlægning indeholde retningslinjer for beliggenheden af områder til virksomheder m.v.,

UDKAST

hvor der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav. Kommuneplanen skal ifølge § 11 a, stk. 1, nr. 7, i lov om planlægning indeholde retningslinjer for sikring af, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse (f.eks. boliger, institutioner og rekreativ anvendelse), medmindre den fremtidige anvendelse kan sikres mod støjgener. Kommuneplanen skal ifølge § 11 a, stk. 1, nr. 8, i lov om planlægning indeholde retningslinjer for sikring af, at arealer, der er belastet af lugt, støv og anden luftforurening, ikke udlægges til boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. Kommuneplanen skal ifølge § 11 a, stk. 1, nr. 26, i lov om planlægning indeholde retningslinjer for beliggenheden af erhvervsområder, herunder erhvervshavne, som skal være forbeholdt produktionsvirksomheder, transport- og logistikvirksomheder og friholdes for anden anvendelse uden tilknytning til sådanne virksomheder. Reglerne sigter både på at beskytte virksomhederne mod øgede miljøkrav og på at beskytte fremtidige beboere, kontorbyggeri m.v. mod miljøgener.

På den måde kan kommunerne tydeliggøre deres visioner for, hvor i kommunen der ønskes en oprettelse af produktionsvirksomheder, transport- og logistikvirksomheder og dermed områder der friholdes for boliger, kontorbyggeri m.v. Kommunen kan på den måde tiltrække nye virksomheder, samt fastholde eksisterende virksomheder. Det skal herunder i kommuneplanlægningen sikres, at der fortsat vil være lokalisingsmuligheder for nye virksomheder og anlæg, som af miljøhensyn ikke kan integreres i den øvrige by. Kommunalbestyrelsen kan tilvejebringe lokalplaner efter reglerne i kapitel 6 i lov om planlægning. En lokalplan må ikke stride mod kommuneplanen, herunder planlægningen for beliggenheden af områder til virksomheder m.v., hvor der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav. En lokalplan skal tilvejebringes, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder som for eksempel etablering af større erhvervsbebyggelse. En lokalplan skal ifølge § 15 i lov om planlægning indeholde oplysninger om planens formål og retsvirkninger, og der kan i en lokalplan optages bestemmelser om bl.a. områdets anvendelse, om ejendommens størrelse og afgrænsning.

Forebyggelse af miljøkonflikter er et væsentligt hensyn i planlægningen. Den traditionelle arbejdsdeling mellem planloven og miljøbeskyttelsesloven er således, at der i kommune- og lokalplaner fastsættes bestemmelser om, hvilke typer erhvervsvirksomheder (karakteriseret ved graden af støj, støv og rystelser mv.) der må etableres inden for området, mens de konkrete grænser for støj og luftemissioner (partikler/støv og lugt mv.) fastsættes i en

UDKAST

miljøgodkendelse eller reguleres ved påbud efter miljøbeskyttelsesloven for den pågældende områdetype. I det omfang planlægningsforhold taler for det, kan der i en lokalplan fastsættes detaljerede bestemmelser om, hvilke typer erhvervsvirksomheder der må etableres i forskellige områder, og hvilke typer erhvervsvirksomheder, der må etableres inden for forskellige dele af et erhvervsområde. Bestemmelser om, hvilke typer virksomheder der må placeres i et konkret erhvervsområde eller gennem zonerings i en bestemt del af et erhvervsområde, kan være med til at forebygge miljøkonflikter i forhold til eksisterende og fremtidig anvendelse af arealer uden for lokalplanområdet samt mellem forskellige typer af virksomheder inden for området.

Afhængig af de konkrete forhold kan virksomheder inden for et erhvervsområde sameksistere og skabe gensidige synergieffekter. Det vil bl.a. bero på den geografiske udstrækning af det planlagte erhvervsområde, om det inden for området er muligt at sikre tilstrækkelig afstand mellem produktionsvirksomheder, der påfører omgivelserne miljøgener, og andre typer af virksomheder som fx udvikling, produktion eller salg af varer eller tjenesteydelser, selvom der ikke er tale om produktionsvirksomheder. I nogle tilfælde er der behov for at sikre virksomhederne mod genevirkninger fra andre virksomheder. Det vil afhængigt af de konkrete omstændigheder kunne ske ved at gennemføre en zonerings af et større erhvervsområde. I andre tilfælde vil det for at give produktionsvirksomhederne de nødvendige drifts- og udviklingsmuligheder være mest hensigtsmæssigt at sikre, at der et passende sted i nærheden af et industriområde kan udlægges arealer til virksomheder, der kan udnytte synergier med produktionsvirksomhederne.

Bestemmelserne i en lokalplan er bindende for ejere og brugere af de ejendomme, som planen omfatter. Den bindende virkning betyder, at planens bestemmelser skal overholdes ved fremtidig udstykning, bebyggelse, beplantning osv. Planen har derimod ikke virkning for en lovligt eksisterende bebyggelse eller anvendelse, der således kan fortsætte som hidtil uanset lokalplanen.

Planloven indeholder bestemmelser, der regulerer offentlige myndigheders adgang eller pligt til at fremsætte indsigelse mod kommunalbestyrelsens offentliggjorte forslag til kommune- og lokalplaner. Det følger af planlovens § 29, stk. 1, at ministeren for byer og landdistrikter skal fremsætte indsigelse over for et forslag til kommuneplan og ændringer til en kommuneplan (kommuneplantillæg), der ikke er i overensstemmelse med de nationale interesser

vedrørende vækst og erhvervsudvikling, natur- og miljøbeskyttelse, klima- beskyttelse, kulturarvs- og landskabsbevarelse og hensyn til nationale og regionale anlæg, eller ikke er i overensstemmelse med regler og beslutninger efter planlovens § 3, dvs. landsplanmæssige beføjelser i form af eksempelvis landsplandirektiver. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning. Indsigelsesbeføjelsen efter planlovens § 29, stk. 1, er delegeret til Plan- og Landdistriktsstyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 470 af 8. maj 2023 om henlæggelse af visse opgaver og beføjelser til Plan- og Landdistriktsstyrelsen. Ifølge planlovens § 29, stk. 2, skal ministeren for byer og landdistrikter fremsætte indsigelse mod forslag til lokalplaner, der er i strid med regler i planloven om planlægning i kystnærhedszonen. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning i forhold til de nationale plan-lægningsinteresser i kystområderne. Ifølge planlovens § 29, stk. 3, kan en minister fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som ministeren varetager. En indsigelse efter planlovens § 29 har den retsvirkning, at kommunalbestyrelsen ikke kan vedtage det pågældende planforslag endeligt, jf. planlovens § 28, stk. 1. Planforslaget kan først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne, eller hvis indsigelsen i øvrigt frafalder.

De produktionsvirksomheder, som etableres i de udpegede industriparker, vil være produktionsvirksomheder af national interesse og dermed være omfattet af ministeren for byer og landdistrikters pligt til at fremsætte indsigelse efter planlovens § 29, stk. 1.

Det er en national interesse at sikre drifts- og udviklingsmuligheder for produktionsvirksomheder, herunder transport- og logistikvirksomheder, og at produktionsvirksomheder af national interesse ikke vil kunne blive stillet over for skærpede miljøkrav som følge af realisering af ny planlægning.

En produktionsvirksomhed anses for at være af national interesse, når der enten er væsentlige investeringer knyttet til virksomhedens beliggenhed, og den bidrager væsentligt til at skabe vækst, udvikling og arbejdspladser, eller til infrastrukturer eller forsyningskæder. Plan- og Landdistriktsstyrelsen har i oversigten over nationale interesser peget på cirka 400 produktionsvirksomheder, som har national interesse.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Produktionsvirksomhederne har en stor betydning for vækst og beskæftigelse i Danmark, herunder ikke mindst i landdistrikterne, hvor hver femte

arbejdsplads er på en produktionsvirksomhed. Danmark har gennem de senere år haft en positiv udvikling i industriproduktionen – også sammenlignet med andre lande.

Det kan være en udfordrende og tidskrævende proces for mange produktionsvirksomheder at finde egnede arealer med god adgang til nødvendige infrastruktur så som elforsyning, vand og transport, når de vil etablere eller udvide produktion. Det spænder ben for virksomhederne og forsinker tempoet i virksomhedernes investeringsbeslutninger.

Der er behov for ikke alene at beskytte eksisterende produktionsvirksomheder i kommunernes planlægning, men også sikre mere attraktive rammevilkår for produktionsvirksomheder, der vil investere og placere arbejdspladser i Danmark.

Med industriparker forbeholdt produktionserhverv vil Danmark kunne tilbyde områder, hvor virksomheder hurtigere kan realisere projekter til udvidelse eller etablering af produktionsfaciliteter.

Endvidere er der ofte tale om virksomheder, der binder væsentlige investeringer i produktionsanlæg, som medfører, at det ikke uden videre kan lade sig gøre for virksomhederne at flytte, når de en gang er etableret i et område. Derfor er det vigtigt, at disse virksomheder kan sikres investeringssikkerhed i det område, hvor de etableres.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget muliggøres statslig udpegning af industriparker forbeholdt produktionserhverv, herunder life science-produktionsvirksomheder. Formålet er at forberede egnede arealer med adgang til den nødvendige erhvervsmæssig infrastruktur, herunder blandt andet el, vand, transport og afledning af spildevand til produktionsvirksomheder. Udpegningen har således ikke karakter af en arealreservation, og har ingen retslige konsekvenser for anvendelse af arealet eller naboarealer.

Kommunerne vil i foråret 2025 få mulighed for at indmelde, om de ønsker en industripark. Der gennemføres en kommune- og erhvervsdialog samt en statslig screening af arealerne, hvor bl.a. behov og muligheder for at fremskynde kommunale og offentlige investeringer i arealerne undersøges, herunder vandforsyning, afledning og rensning af spildevand samt håndtering af affald. Der sigtes mod, at der udpeges fem industriparker.

UDKAST

Industriparker skal udpeges efter de i loven fastsatte kriterier, herunder hvor der er et kommunalt ønske. Udpegningen af industriparkerne skal endvidere ske under hensyn til beskyttet natur. Den statslige screening af de indmeldte arealer til industriparker vil derfor ud over nationale interesser efter lov om planlægning også undersøge, hvor der er beskyttet natur.

Der lægges endvidere ved udpegning af industriparker vægt på geografisk fordeling, således at industriparkerne styrker udviklingen i hele landet.

Den fysiske planlægning af parkerne forestås af kommunalbestyrelserne efter reglerne i lov om planlægning. Der ændres ikke på de regler, der i dag gælder for produktionsvirksomheder, herunder miljøregulering og mulighederne for at kunne planlægge for områder til produktionsvirksomheder.

Udpegningen til industripark giver ikke i sig selv kommunalbestyrelsen pligt til at vedtage den nødvendige planlægning, men det forventes, at de kommunalbestyrelser, der søger om udpegning af en industripark, vil tilvejebringe det nødvendige plangrundlag, der ligger til grund for ansøgningen.

Realisering af en industripark forudsætter således, at kommunalbestyrelsen har planlagt for produktionsvirksomheder på det pågældende areal efter reglerne herom i lov om planlægning.

Hvis der er et kommunalt ønske om et areal til produktionsvirksomheder i områder, der ikke ligger i tilknytning til eksisterende bebygget byzone, kan ministeren for byer og landdistrikter efter ansøgning fra kommunalbestyrelser anvende de eksisterende muligheder inden for gældende ret i planloven meddele tilladelse til planlægning for et afgrænset areal til byzone, eller fastsætte regler for kommunernes planlægning i et landsplandirektiv, der fraviger planlovens regler om byvækst for et afgrænset areal.

Det er med udpegningen af industriparker bl.a. hensigten at sikre investeringssikkerhed i form af tilstrækkelige arealer og langsigtede udviklingsmuligheder for produktionsvirksomheder, som har væsentlige investeringer i produktionsanlæg. Nogle produktionsvirksomheder kan påføre omgivelserne miljøgener, medens andre produktioner kan være miljøfølsomme. Det kan derfor ikke uden videre lade sig gøre at reservere et område, der er egnet til alle former for virksomheder. I kommunernes planlægning for nye områder til produktionsvirksomheder i form af industriparker bør det derfor sikres, at der ikke i eller uden for området placeres virksomheder, der kan for-

hindre produktionsvirksomhedernes udviklingsmuligheder. I nogle situationer kan der være ønsker om at sikre synergi mellem produktionsvirksomheder og andre virksomheder. I det omfang, det kan ske uden at komme i konflikt med hensynet til at sikre produktionsvirksomhedernes langsigtede drifts- og udviklingsmuligheder, vil der som supplement til produktionsvirksomhederne kunne placeres andre typer af virksomheder som fx udviklingsvirksomheder, laboratorievirksomheder, forskningsvirksomheder samt transport- og logistikvirksomheder eller virksomheder med salg af varer eller tjenesteydelser. Det vil være virksomheder, der efter deres karakter har en særlig funktionel tilknytning til produktionsvirksomhederne i industriparken, og som kan understøtte produktionsvirksomhederne i deres driftsmæssige aktiviteter, eller som efter omstændighederne vil kunne opnå grønne synergier ved genanvendelse af ressourcer og biprodukter fra produktionen, så længe det kan ske uden at indvirke negativt på produktionsvirksomhedernes drifts- og udviklingsmuligheder. Det vil i givet fald ikke være en forudsætning, at disse virksomheder har en formel eller direkte tilknytning til eller samarbejde med produktionsvirksomhederne i industriparken.

I industriparker kan der ikke ligge caféer og restauranter, detail- og dagligvarehandel eller primærerhverv, herunder landbrugsbedrifter, fiskerivirksomheder og dambrug.

3.3 Andre ændringer

3.3.1 Gældende ret

Ifølge NZIA-forordningens art. 21(1), litra b, skal medlemsstater forpligte olie- og gasselskaber til at offentliggøre alle geologiske data vedrørende nedlagte produktionsanlæg eller produktionsanlæg, hvis nedlæggelse er blevet anmeldt til den kompetente myndighed.

Olie- og gasselskaber, der opererer i Danmark, er allerede forpligtede til at dele geologisk data med GEUS, jf. undergrundslovens § 34, stk. 1, og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse.

Det følger desuden af NZIA-forordningen art. 21(1), litra b, at medlemsstaterne skal forpligte olie- og gasselskaberne til at offentliggøre en række oplysninger om økonomiske vurderinger, såfremt de findes.

Det drejer sig ifølge forordningen om økonomiske vurderinger af de respektive omkostninger ved at muliggøre CO₂-injektion, som skal gøres offentligt

tilgængelige, hvis de findes. Det fremgår desuden, at ”økonomiske vurderinger” inkluderer data om, hvorvidt lokaliteten er egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO₂-injektion og –lagring, samt hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO₂ sikkert frem til lokaliteten.

Ud over denne bestemmelse indeholder samme forordning i art. 23(13) en forpligtelse for medlemsstaterne til at implementere en strafbestemmelse for overtrædelse af forpligtelsen for olie- og gasselskaber til at etablere injektionskapacitet til CO₂-lagring, jf. art. 23(3), jf. art. 23(1). Dette er heller ikke tidligere reguleret.

3.3.2 Klima- energi- og forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at NZIA-forordningen bør give anledning til to ændringer af undergrundsloven. Ændringerne har til hensigt at implementere visse bestemmelser fra NZIA-forordningen i dansk ret. Ministeriet har fra EU-Kommissionen fået bekræftet, at medlemsstaterne skal sikre, at disse forpligtelser indsættes i national ret på trods af, at der er tale om en forordning.

Lovforslaget indeholder derfor en bestemmelse om en forpligtelse for olie- og gasselskaber til offentliggørelse af specifikke oplysninger, hvis de findes, jf. lovforslagets § 17. Dette er en følge af en medlemsstatsforpligtelse efter NZIA-forordningen art. 21(1), litra b. Der findes ikke eksisterende regulering af dette spørgsmål.

Efter ordlyden drejer det sig om økonomiske vurderinger af de respektive omkostninger ved at muliggøre CO₂-injektion, som skal gøres offentligt tilgængelig, såfremt de findes. Det fremgår desuden, at ”økonomiske vurderinger” inkluderer data om, hvorvidt lokaliteten er egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO₂-injektion og –lagring, samt hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO₂ sikkert frem til lokaliteten.

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse fremgår det af bestemmelsen, at olie- og gasselskaberne skal undtages fra denne forpligtelse, såfremt de har ansøgt om en CO₂-efterforskningstilladelse.

Det er ministeriets vurdering, at denne forpligtelse, ikke kan rummes inden for rammerne af undergrundslovens § 34 og dennes bekendtgørelse, da den

UDKAST

udelukkende omhandler geologisk data. Der er derfor behov for i dansk lovgivning at indsætte en forpligtelse for selskaberne til at offentliggøre de pågældende oplysninger. Denne forpligtelse gennemføres ved nærværende lovforslag.

Ministeriet vurderer, at der med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 17, nr. 1, sikres gennemførelse af NZIA-forordningen art. 21(1), litra b.

NZIA-forordningen indeholder derudover i art. 23(13) en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at der fastsættes straf for manglende overholdelse af art. 23(3), jf. art. 23(1).

Det er ministeriets vurdering, at denne forpligtelse bør gennemføres ved dette lovforslag, for at sikre at NZIA-forordningens bestemmelser i videst muligt omfang gennemføres i dansk ret ved ét samlet lovforslag.

3.3.3 Den foreslåede ordning

Der er indsat en bestemmelse i lovforslagets § 17 om ændringer i anden lovgivning.

Lovforslaget gennemfører via denne bestemmelse en forpligtelse for medlemsstaterne til at forpligte olie- og gasselskaber til at offentliggøre visse økonomiske vurderinger om lagring af CO₂, med visse undtagelser.

Ministeriet har valgt at lægge sig tæt op ad forordningens ordlyd for at sikre en korrekt implementering. Der er dog foretaget nødvendige ordlydstilpasninger for at tilpasse teksten til undergrundslovens opbygning, men ingen indholdsmæssige ændringer i forhold til forordningens formulering er til tænkt.

Med lovforslagets § 17 sørges der desuden for, at Danmark kan gennemføre bestemmelsen i NZIA-forordningens art. 23(13), hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at manglende overholdelse af art. 23(3), jf. art. 23(1), kan straffes.

Denne forpligtelse foreslås opfyldt ved, at der med lovforslaget § 17, nr. 2, gives bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at manglende opfyldelse af bestemmelser i NZIA-forordningen kan straffes.

Ministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at der vælges en model, hvorefter der vil kunne fastsættes straf ved bekendtgørelse, og ikke

straffes direkte efter loven. Dette skyldes, at EU-Kommissionen har tilkendegivet, at der i løbet af 2025 vil komme nærmere beskrivelser af, hvordan Kommissionen ønsker at forpligtelsen skal opfyldes.

Det vurderes imidlertid hensigtsmæssigt at sikre, at langt størstedelen af NZIA-forordningen så vidt muligt implementeres ved dette lovforslag, og at denne strafbestemmelse ikke på et senere tidspunkt skal implementeres selvstændigt i forbindelse med et andet lovforslag med et helt andet genstandsfelt.

Ministeriet foreslår på denne baggrund, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsættes regler i en bekendtgørelse, der gennemfører forordningens art. 23(13). Ved udmøntningen forventes ministeren at inddrage relevante input fra eventuelle udtalelser, rapporter som EU-Kommissionen måtte publicere. Sådanne yderligere oplysninger eller anbefalinger udgør netop den primære begrundelse for, hvorfor forpligtelsen med nærværende lovforslag vil blive opfyldt ved hjælp af bemyndigelse til senere fastsættelse af straf.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det følger af “aftale om Rød løber for produktionsvirksomheder” af den 21. november 2024, at der afsættes samlet 102,4 mio. i perioden 2024-2027 til statsligt engagement i planlægning og myndighedsbehandling af oprettelsen af én indgang til produktionsvirksomheder samt statslig udpegning af industri-parker. Lovforslaget vil udmønte hovedparten af de initiativer, som midlerne er afsat til.

Det vurderes endvidere, at forslaget vil have positive implementeringsmæssige konsekvenser idet etableringen af én indgang, vil skabe en klar arbejdsdeling og styrket koordination imellem de pågældende myndigheder.

Etableringen og driften af én indgang

Lovforslaget medfører økonomiske konsekvenser for Erhvervsstyrelsen, der skal stå for etableringen af indgangen og de ministerier, der vil indgå i driften af én indgang herunder overholdelse af de angivne sagsbehandlingslofter. Disse omkostninger vil navnlig være knyttet til arbejdet med drift af én indgang, sagsbehandling, digital understøttelse samt call-in. Det følger af den politiske aftale, at der i perioden 2024-2027 afsættes 67,9

UDKAST

mio. kr. til arbejdet. Midlerne er afsat til hhv. Erhvervsstyrelsen samt Miljøstyrelsen og Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø til sagsbehandling og call in på miljøområdet. Der afsættes en kapacitetsramme på 5 mio. kr. årligt til Miljøstyrelsens sagsbehandling og call in af sager på miljøministeriets område. Den økonomiske ramme er fastsat med udgangspunkt i, at der kun vil være begrænset antal af call in sager.

For kommunerne vil oprettelsen af Én indgang bidrage til at lette kommunerne for administrative opgaver forbundet med vejledning af virksomheder om ansøgning om etablering og udvidelse af produktionsanlæg. Disse opgaver kan i vid udstrækning overtages af den statslige indgang, således, at kommunerne i højere grad kan koncentrere sig om selve myndighedsbehandlingen.

Som følge af samarbejdet med én indgang forpligtes kommunerne til at overholde de givne sagsbehandlingslofter, hvilket evt. kan indfries gennem en anderledes prioritering hos kommunen.

Med loven muliggøres, at relevante statslige myndigheder, efter kommunalbestyrelsens ønske, kan overtage sager.

Det vurderes, at en industripark vil være en attraktiv mulighed for mange kommuner mhp. på at tilvejebringe styrkede muligheder for tiltrækning og fastholdelse af produktionserhverv og arbejdspladser lokalt, herunder i landdistrikter med øgede skatteindtægter til følge, flere og nye arbejdspladser og bedre mulighed for at fastholde borgere.

Lovforslaget forventes således samlet at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for berørte kommuner som følge af dialog og afledte opgaver i forbindelse med én indgang og udpegning af industriarker.

Statslig udpegning af industriarker

For etablering af industriarker afsættes der midler til Plan- og Landdistriktsstyrelsen, Energistyrelsen, Miljøstyrelsen og Erhvervsstyrelsen til at gennemføre kommunedialog og screening af potentielle arealer til industriarker. Endvidere afsættes der midler til Plan- og Landdistriktsstyrelsen til at udarbejde eventuelle landsplandirektiver med rammer for kommunernes planlægning for industriarker. De statslige udgifter til at udarbejde landsplandirektiver afhænger af antallet af industriarker, som vil kræve landsplanlægning.

Erhvervsministeriet vurderer, at der ikke vil være DUT-kompensation til kommunerne til planlægning for industriarker, idet de alene etableres på

baggrund af et kommunalt ønske. Der lægges op til, at kommunal understøttelse af erhvervsinfrastrukturen omkring industriparkerne vil skulle afholdes inden for de kommunale anlægslofter.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om etablering af en 'en-indgang-ordning' for produktionsvirksomheder skal sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces i forbindelse med de nødvendige godkendelser til etablering og udvidelse af produktionsanlæg. Den foreslåede ordning indebærer en væsentlig fordel for de produktionsvirksomheder, der gør brug af indgangen. De lovbestemte frister forventes at skabe kortere sagsbehandlingstid for virksomhederne, samt større klarhed omkring processen i forbindelse med indhentelsen af de nødvendige myndighedsgodkendelser til anlægsprojekter og vil i nogle tilfælde muliggøre en hurtigere iværksættelse af projekterne end tidligere.

Den foreslåede adgang til udpegning af nye industriparker forbeholdt produktionserhverv giver kommunerne nye muligheder for at sikre egnede arealer med adgang til den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, herunder blandt andet el, vand, transport og afledning af spildevand, hvilket kan have en positiv effekt på de samlede etableringsomkostninger, for de virksomheder, som ønsker at placere sig i parkerne.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for borgere idet forslaget alene indeholder erhvervsrettede initiativer.

7. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget vil ikke medføre klimamæssige konsekvenser idet forslaget alene indeholder erhvervsrettede initiativer, der har til formål at sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces i forbindelse med de nødvendige godkendelser til etablering og udvidelse af produktionsanlæg samt udpegning af industriparker med nødvendig erhvervsmæssig infrastruktur forbeholdt produktionserhverv.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget vil ikke medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser idet forslaget alene indeholder erhvervsrettede initiativer, der har til formål at sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces i forbindelse med de nødvendige godkendelser til etablering og udvidelse af produktionsanlæg samt udpegning af industriparker med nødvendig erhvervsmæssig infrastruktur forbeholdt produktionserhverv. Der ændres ikke på de regler, der i dag gælder for produktionsvirksomheder, herunder miljøregulering og mulighederne for at kunne planlægge for områder til produktionsvirksomheder.

9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Produktionsvirksomhederne har en stor betydning for vækst og beskæftigelse i Danmark, herunder ikke mindst i landdistrikterne, hvor hver femte arbejdsplads er på en produktionsvirksomhed. Forslaget om etablering af en 'en-indgang-ordning' for produktionsvirksomheder skal sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces i forbindelse med de nødvendige godkendelser til etablering og udvidelse af produktionsanlæg.

Den foreslåede adgang til udpegning af nye industriparke forbeholdt produktionserhverv giver muligheder for at sikre egnede arealer med adgang til den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, herunder blandt andet el, vand, transport og afledning af spildevand, hvilket i samspil med adgangen til at benytte én indgang forventes at have en positiv effekt på de samlede etableringsomkostninger, for de virksomheder, som ønsker at placere sig i industriparke. Der skal ved udpegning af industriparke lægges vægt på en geografisk fordeling, med henblik på at styrke udviklingen i hele landet. Forslaget forventes således at komme landdistrikterne til gode.

10. Forholdet til EU-retten

I lov om én indgang for etablering og udvidelse af produktionsanlæg og om statslig udpegning af industriparke, er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, EU-tidende 2024, nr. L. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Bestemmelsernes gengivelse i loven er således begrundet i strengt praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Udfyldes ifm. at lovforslag sendes i offentlig høring]

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Oprettelsen af Én indgang vil bidrage til at lette kommunerne for administrative opgaver forbundet med vejledning af virksomheder og koordinering af forløb om ansøgning om etablering og udvidelse af produktionsanlæg. Disse opgaver bliver i vid udstrækning overtaget af den statslige indgang, således, at kommunerne i højere grad kan koncentrere sig om selve myndighedsbehandlingen.</p> <p>Med loven muliggøres, at relevante statslige myndigheder, efter kommunalbestyrelsens ønske, kan overtage sager.</p> <p>Det vurderes, at en industripark vil være en attraktiv mulighed for mange kommuner mhp. på at tilvejebringe styrkede muligheder for tiltrækning og fastholdelse af produktionserhverv og arbejdspladser lokalt, herunder i landdistrikter med øgede skatteindtægter til følge, flere og nye arbejdspladser og bedre mulighed for at fastholde borgere.</p>	<p>Myndighedsbehandling af oprettelsen af én indgang til produktionsvirksomheder samt statslig udpegning af industriparke vil medføre udgifter til staten, som der samlet set afsættes 102,4 mio. kr. til.</p> <p>Lovforslaget forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for berørte kommuner som følge af dialog og afledte opgaver i forbindelse med udpegning af industriparke. Udpegningsen kan kun ske efter ønske fra en kommune.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Forslaget vil have positive implementeringsmæssige konsekvenser idet etableringen af én indgang, vil skabe en klar arbejdsdeling og styrket koordinering imellem de pågældende myndigheder.</p>	<p>Som følge af samarbejdet med én indgang forpligtes myndighederne til at overholde de givne sagsbehandlingslofter, hvilket evt. kan indfries gennem en anderledes prioritering hos myndighederne.</p>

UDKAST

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den foreslåede adgang til udpegning af nye industri-parker forbeholdt produktionserhverv nye muligheder for at sikre egnede arealer med adgang til den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, herunder blandt andet el, vand, transport og afledning af spildevand, hvilket kan have en positiv effekt på de samlede etableringsomkostninger, for de virksomheder, som ønsker at placere sig i parkerne	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den foreslåede ordning med lovbestemte frister mhp. hurtigere og smidigere myndighedsproces forventes at skabe kortere sagsbehandlingstid for virksomhederne og større klarhed omkring godkendelsesprocessen, hvilket kan have en positiv effekt ift. virksomhedernes administration	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter	Den foreslåede adgang til udpegning af nye industri-parker forbeholdt produktionserhverv forventes at få en positiv effekt for landdistrikterne, idet udpegningen supplerer de områder, som allerede er udlagt til produktionserhverv og forudsættes at ske ud fra en geografisk fordeling.	

UDKAST

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder følgelovgivning til at sikre overholdelsen af Danmarks EU-retlige forpligtelser i medfør af</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, ved oprettelsen af ét kontaktpunkt hos Erhvervsstyrelsen. Dette kontaktpunkt oprettes som en 'én indgangs-ordning' under Erhvervsstyrelsen. Loven har ligeledes til formål at tilvejebringe grundlaget for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, ved oprettelsen af én indgang hos Erhvervsstyrelsen.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af det foreslåede stk. 1, at loven har til formål at tilvejebringe attraktive og konkurrencedygtige rammevilkår for produktionsvirksomheder til gavn for vækst og beskæftigelse i hele Danmark.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger lovens formål om at tilgodese produktionsvirksomheder ved at skabe rammevilkår, der er attraktive og konkurrencedygtige, og dermed gøre hele Danmark til et attraktivt sted at placere og udvide sin virksomhed.

Efter det foreslåede *stk. 2*, har loven endvidere til formål at tilvejebringe grundlaget for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning 2018/1724, ved oprettelsen af ét fælles myndighedskontaktpunkt hos Erhvervsstyrelsen i form af den såkaldte ”én indgang-ordning”.

Med bestemmelsen gennemføres kravet i forordningens artikel 6, der forpligter medlemsstaterne til at oprette eller udpege en eller flere myndigheder som centrale kontaktpunkter.

Af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. Juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning 2018/1724 artikel 1, nr. 1, fremgår det, at formålet med forordningen er, at sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af nettonulteknologier og af deres forsyningskæder med henblik på at sikre deres modstandsdygtighed og samtidig bidrage til at nå Unionens klimamål og mål om klimaneutralitet som defineret i forordning (EU) 2021/1119, med henblik på dekarbonisering af Unionens økonomi og samfund.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven ligeledes har til formål at tilvejebringe grundlaget for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en

UDKAST

sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020.

Efter artikel 1, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, fremgår det at forordningens overordnede formål er at forbedre det indre markeds funktion ved at etablere en ramme til at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden. Forordningen fastlægger således foranstaltninger der sigter mod at forbedre Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisikoen i relation til kritiske råstoffer.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven endvidere har til formål at sikre et mere smidigt forløb for virksomhederne for de nødvendige tilladelser til etablering, omdannelse eller udvidelse af produktionserhverv på tværs af kommunale og statslige myndigheder.

Bestemmelsen fastlægger lovens formål om at sikre et mere smidigt forløb i forbindelse med etablering omdannelse eller udvidelse af produktionsvirksomheder

Det foreslås i *stk. 5*, at loven har til formål at fastsætte rammer for udpegning af industriparker. Bestemmelsen fastslår, at loven har til formål at muliggøre udpegningen af industriparker, hvor produktionsvirksomheder kan etablere sig og udvide deres aktiviteter.

Til § 2

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, indeholder bindende definitioner af en række begreber, herunder nettonulteknologier, strategiske nettonulprojekter og godkendelsesprocedure. Den foreslåede § 2 indeholder også de supplerende definitioner, som er nødvendige for den nationale efterlevelse af forordningen samt for at udvide indgangens kompetencer til også at omfatte andre produktionsvirksomheder

UDKAST

Det foreslås i *nr. 1*, at definere 'produktionsvirksomhed', som virksomheder, der er omfattet af kravet om miljøgodkendelse eller om regelmæssige tilsyn.

Den foreslåede definition er udarbejdet i overensstemmelse med og med afsæt i bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024. Definitionen skal forstås i overensstemmelse med definitionen af produktionsvirksomheder § 11 a, stk. 12, i lov om planlægning. Det følger af denne bestemmelse, at begrebet skal forstås som virksomheder omfattet af bekendtgørelse nr. 1458 af 12. december 2017 om godkendelse af listevirksomhed, bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, som har hjemmel i lov om miljøbeskyttelse, bekendtgørelse om virksomheder, der forarbejder emner af jern, stål eller andre metaller, som har hjemmel i lov om miljøbeskyttelse, eller virksomheder anført på bilag 1 til bekendtgørelse om brugerbetaling for godkendelse m.v. og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., som har hjemmel i lov om miljøbeskyttelse og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

Definitionen omfatter således virksomheder, der har egen produktion og udvikler, producerer og fremstiller varer eller tjenesteydelser, som virksomheden videresælger til enten andre virksomheder eller til private forbrugere. Eksempler på produktionsvirksomheder er virksomheder inden for fødevarer-, medicinal-, foder-, fiske-, metal-, plast-, papir-, råstofudvinding- og energiindustrien. Definitionen omfatter derimod ikke forsyningsvirksomheder, forsyningsvirksomheder, herunder virksomheder på el-, gas-, vand- og fjernvarmeområdet, uanset, om de delvist måtte falde under de oven for nævnte bekendtgørelser, primærerhverv, herunder eksempelvis husdyrbrug, dambrug og landbrug, fiskerivirksomheder, krematorier, samt detail- og dagligvarehandel, caféer, restauranter, mindre værksteder m.v.

Erhvervsministeren fastlægger en nærmere definition af produktionsvirksomhed, jf. stk. 2, i forhold til indgangen. Det bemærkes, at denne definition ikke ændrer definitionen ift. kommunernes planlægning efter lov om planlægning, idet produktionsvirksomheder i denne forbindelse fortsat er defineret i planloven. Ved fastsættelsen inddrages miljøministeren.

Det foreslås i *nr. 2* at definere 'kompetent myndighed' som det organ inden for den offentlige forvaltning, hvortil afgørelseskompetencen i et trin af godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet efter denne lov, helt eller delvist er henlagt.

UDKAST

Definitionen er udarbejdet i overensstemmelse med og med afsæt i bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Det foreslås i nr. 3, at definere 'godkendelsesforløb' som en proces, der omfatter alle relevante tilladelser til at bygge, udbygge og omdanne virksomheder, som opfylder betingelserne for at benytte indgangen, herunder byggetilladelser, tilladelser til anvendelse af kemikalier., miljøvurderinger og -godkendelser, hvor disse er påkrævet, og omfatter samtlige ansøgninger og procedurer fra anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, til indgangens meddelelse om den samlede afgørelse.

Definitionen er udarbejdet i overensstemmelse med og med afsæt i bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Den i nr. 3 opregnede liste er ikke udtømmende, men tjener til eksemplificering.

Det foreslås i nr. 4, at definere 'nettonulprojekt' som et projekt omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Definitionen er udarbejdet i overensstemmelse med og med afsæt i bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Det foreslås i nr. 5, at definere 'investeringssum' som direkte omkostninger forbundet med byggeriet, udbygningen eller omdannelsen af de eksisterende produktionsfaciliteter eller tilknyttede aktiviteter, der er omfattet af indgangen.

Det foreslås i nr. 6, at definere 'industripark' som et geografisk sammenhængende område, hvor der kan realiseres projekter til etablering eller udvidelse af produktionsvirksomheder. Realisering forudsætter, at der er et endeligt vedtaget plangrundlag efter lov om planlægning.

Det foreslås i stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, afgrænsningen af produktionsvirksomheder, som har adgang til at benytte indgangen, jf. lovens kapitel 6. Ved fastsættelsen skal miljøministeren inddrages.

Med bestemmelsen bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte præciserende regler om definitionen af produktionsvirksomheder i forhold til "én

UDKAST

indgang” og dermed hvilke virksomheder, der skal have mulighed for at gøre brug af én indgang. Afgrænsningen forudsættes at tage udgangspunkt i det ovenfor til § 2, stk. 1, nr. 2 anførte.

Til § 3

Der eksisterer i dag ikke et fælles myndighedskontaktpunkt for etablering og udvidelse af anlæg, hvorfor etableringen af ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Efter det foreslåede *stk. 1*, får indgangen til opgave at lette og koordinere godkendelsesforløb for produktionsvirksomheder, som opfylder de i loven fastsatte betingelser.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at indgangen bidrager til at sikre en hurtigere og smidigere myndighedsproces ved etablering og udvidelse af produktionsfaciliteter. Et godkendelsesforløb kræver ofte flere godkendelser fra en række myndigheder, hvilket kan være både tids- og ressourcekrævende, ligesom det forudsætter kendskab til forløbet, herunder krav og frister. Indgangen får en koordinerende rolle i forhold til produktionsvirksomheders ansøgninger til de kompetente myndigheder. Indgangen kan således varetage kontakten med de kompetente myndigheder på vegne af produktionsvirksomheder. Dette kan indebære besvarelse af opfølgende spørgsmål fra de kompetente myndigheder, opfølgning på sagens fremdrift hos de kompetente myndigheder og andre relevante myndighedsopgaver. Indgangen overtager ikke ansøgerens partsbeføjelser, og kan følgelig ikke træffe beslutninger på vegne af produktionsvirksomheder. Indgangen vil ligeledes ikke sende ansøgninger om de forskellige tilladelser på vegne af virksomheden eller yde konkret indholdsmæssig rådgivning til virksomheden om ansøgninger

Indgangen skal gennem bl.a. vejledning lette godkendelsesforløb for produktionsvirksomheder, hvor det er muligt. Dette kunne eksempelvis være i forhold til at henvise til, hvor produktionsvirksomheder kan få oplysninger om forløbet, vejlede ansøgerne til at indsende fuldt oplyste ansøgninger eller på anden måde lette forløbet. Indgangen har udelukkende til opgave at lette og koordinere godkendelsesforløb for virksomheder, der opfylder betingelserne i loven.

Indgangens opgaver med at lette og koordinere godkendelsesforløb i medfør af bestemmelsen må ikke forveksles med indgangens opgaver i forhold til godkendelsesprocedurer som reguleringen i lovforslagets kapitel 4, og som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13.

UDKAST

juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.

Indgangen kan udføre sine opgaver, selvom der ikke formelt set er påbegyndt et godkendelsesforløb i lovens forstand. Indgangen kan således udføre de samme opgaver inden et godkendelsesforløb er påbegyndt, som når det er påbegyndt.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at indgangen har til opgave at informere og formidle vejledning om ansøgning om tilladelse til byggeri, udbygning og omdannelse af produktionsvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at indgangen skal formidle vejledning fra de kompetente myndigheder, herunder om relevant EU-regulering inden for disse myndigheders områder, til produktionsvirksomheder om tilladelse til byggeri, udbygning og omdannelse af produktionsvirksomheder. Produktionsvirksomheder kan således anmode indgangen om vejledning inden for de kompetente myndigheders ressortområder, hvorefter indgangen vejleder virksomhederne produktionsvirksomheder. Indgangen yder vejledning inden for de kompetente myndigheders ressortområde i regi af disse myndigheders deltagelse i indgangen. Vejledningen vil eksempelvis kunne vedrøre, hvilke krav produktionsvirksomheder skal opfylde i forbindelse med et godkendelsesforløb. Indgangen vil endvidere kunne informere produktionsvirksomheder om forhold af betydning for deres igangværende eller potentielle godkendelsesforløb. Dette kunne eksempelvis være forventede sagsbehandlingstider.

Til § 4

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt indenfor området, hvorfor etableringen af en ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Efter det foreslåede *stk. 1*, kan indgangen, til brug for varetagelsen af sine opgaver, udveksle nødvendige oplysninger med de kompetente myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at indgangen har en klar adgang til at indsamle, behandle og videregive oplysninger på tværs af indgangen og de kompetente myndigheder. Det omfatter bl.a. oplysninger om virksomheder, herunder ansøgningsmateriale fra disse samt andet materiale, som de kom-

petente myndigheder måtte ligge inde med af relevans for godkendelsesforløbet. Det kunne også være personoplysninger, eksempelvis i form af kontaktoplysninger på medarbejdere hos virksomheder.

Efter det foreslåede *stk. 2*, orienterer de kompetente myndigheder uden ugrundet ophold indgangen om alle væsentlige sagsbehandlingskridt og ekspeditioner i godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet. De kompetente myndigheder udleverer desuden oplysninger til indgangen på anmodning af indgangens forespørgsel, inden for en af indgangen fastsat frist.

Den foreslåede bestemmelse forpligter de kompetente myndigheder til uden ugrundet ophold at orientere indgangen om alle væsentlige sagsbehandlingskridt og ekspeditioner om godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet. Ved ”uden ugrundet ophold” forstås, at indgangen til enhver tid er bekendt med oplysningerne, og dermed har mulighed for at dele disse oplysninger med produktionsvirksomheder. ”Væsentlige sagsbehandlingskridt” skal forstås i overensstemmelse med begrebet i offentlighedslovens § 13, stk. 2. Orienteringen skal foregå parallelt med, at det væsentlige sagsbehandlingskridt foretages. Ved ”ekspeditioner” forstås øvrige, mindre skridt som skønnes relevante for indgangen at være orienteret om. Forpligtelsen gælder både i forhold til godkendelsesforløb, jf. § 9 og godkendelsesprocedurer, jf. § 7. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at indgangen kan pålægge de kompetente myndigheder at udlevere oplysninger, som indgangen skønner er af relevans for godkendelsesforløbet eller godkendelsesproceduren inden for en af indgangen fastsat frist. Ved fastsættelse af fristen tager indgangen højde for karakteren af de oplysninger, der anmodes om, ligesom indgangen lægger vægt på, at fristen er rimelig.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan indgangen på produktionsvirksomhedens vegne tilgå deres verserende sager af betydning for godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet ved de kompetente myndigheder.

Det foreslås, at indgangen kan tilgå de pågældende verserende sager af betydning for godkendelsesproceduren eller godkendelsesforløbet gennem etableringen af en digital understøttelsesplatform, hvor statslige og kommunale myndigheder deler data omkring alle relevante sagsbehandlingsprocesser, herunder ansøgninger. Dataudvekslingen vil herefter ske i et generelt styrket samarbejde og koordination mellem indgangen, øvrige statslige myndigheder samt kommunerne. Når der er tale om en udenlandsk investor, indgår Udenrigsministeriet i indgangen. Hermed sikres sammenhæng med det samlede forløb om en potentiel investering i Danmark, som Udenrigsministeriet varetager over for den udenlandske investor.

Til § 5

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt på området, hvorfor etableringen af en ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Efter det foreslåede *stk. 1*, kan indgangen, i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, fastsætte bindende frister for de kompetente myndigheders sagsbehandlingstid.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at indgangen kan pålægge de kompetente myndigheder at gennemføre deres sagsbehandling, herunder træffe afgørelse, inden for de af indgangen fastsatte frister. De fastsatte frister er bindende for de kompetente myndigheder. Indgangen skal i forbindelse med fastsættelsen af fristerne tage højde for sagens forhold, herunder dens kompleksitet. Indgangen foretager en høring af den kompetente myndighed, inden indgangen fastsætter en bindende frist for den kompetente myndigheds sagsbehandlingstid.

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan indgangen fastsætte bindende frister for ansøgers virksomhedens besvarelse af spørgsmål eller indsendelse af supplerende oplysninger i forbindelse med de kompetente myndigheders sagsbehandling.

Med bestemmelsen sikres det, at godkendelsesforløbet ikke trækker ud som følge af, at ansøgers virksomheden ikke besvarer spørgsmål eller sender supplerende oplysninger. Spørgsmålene skal være relevante for den pågældende sag. Indgangen vurderer selv, efter inddragelse af de kompetente myndigheder, om dette er tilfældet. Overholdes en fastsat frist ikke, kan det have betydning for godkendelsesforløbets varighed, jf. § 11.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan indgangen forelægge de kompetente myndigheder virksomheders ansøgninger om anerkendelse som strategisk nettonulprojekt. Indgangen kan i den forbindelse pålægge de kompetente myndigheder at afgive udtalelse herom inden for en bindende frist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de kompetente myndigheder bliver forpligtet til at komme med en udtalelse til brug for indgangens vurdering i sager, hvor en virksomhed har ansøgt om anerkendelse som strategisk nettonulprojekt, jf. NZIA-forordningen. Indgangen kan i den forbindelse pålægge de kompetente myndigheder en bindende frist for udtalelsen. I forbindelse med fastsættelsen af fristen, tager indgangen højde for projektets karakter, og fastsætter en rimelig frist.

UDKAST

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at i erhvervsministeren, miljøministeren og ministeren for grøn trepart kan bemyndige en statslig myndighed, under det pågældende ministerium, til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt den pågældende minister. Bestemmelsen indebærer, at vedkommende ressortminister kan bemyndige myndigheder oprettet under det pågældende ressort til at udøve de call-in beføjelser, som følger af bestemmelsen

Det foreslås i *Stk. 2*, at miljøministeren, efter kommunalbestyrelsens anmodning, skal kunne overtage en konkret sag vedrørende miljøgodkendelse efter lov om miljøbeskyttelse § 33 og lov om miljøvurdering af planer i sager, der vedrører eller i øvrigt er af betydning for godkendelsesprocedurer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Overtagelse vil alene kunne ske efter kommunalbestyrelsens anmodning. Udgangspunktet er, at en miljøgodkendelsessag behandles af den myndighed, der har godkendelseskompetencen efter bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed. Call in skal kun finde anvendelse i særlige tilfælde. Ved call in efter denne lov vil der blive lagt vægt på hensynet til national vækst, derudover skal der sandsynliggøres en væsentlig optimering af processen ved kompetenceovergangen.

Miljøministeren kan derudover fortsat vælge at overtage sager efter eksisterende praksis efter miljøbeskyttelsesloven § 82.

Det foreslås i *stk. 3*, at ministeren for grøn trepart, efter anmodning fra kommunalbestyrelsen og i øvrigt i særlige tilfælde, kan beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter lov om naturbeskyttelse og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) i sager, der vedrører eller i øvrigt er af betydning for godkendelsesprocedurer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1735 af 13. juni 2024 samt for godkendelsesforløb efter denne lov.

Til § 7

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt på området, hvorfor etableringen af en ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at Virksomheder omfattet af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om adgang til et centralt kontaktpunkt kan benytte indgangen ved ansøgning om

UDKAST

tilladelse til byggeri, udbygning og omdannelse af anlæg til nettonulprojekter..

Det foreslås i *stk. 2*, at indgangen kan afvise ansøgninger fra virksomheder, som ikke opfylder betingelserne, jf. *stk. 1*.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan Erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om henvendelse til indgangen.

Virksomheder, der inden lovens ikrafttræden har indledt ansøgningsprocessen med den pågældende myndighed, udelukkes ikke fra at anvende indgangen efter lovens ikrafttræden, såfremt det senere viser sig, at de kan gøre brug af det. Dette er i overensstemmelse med lovens formål om at lette og koordinere godkendelsesforløbet for produktionsvirksomheder.

Bestemmelsen er udarbejdet i overensstemmelse med og med afsæt i definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024.

Til § 8

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt på området, hvorfor etableringen af en ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Det foreslås i § 8, at virksomheder omfattet af indgangen tildeles en kontaktperson, som vil bistå virksomheden gennem hele godkendelsesprocessen herunder udarbejde en procesplan for virksomhedens samlede godkendelsesproces. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at virksomheden vil kunne rette henvendelse til den faste kontaktperson, der herefter vil bistå virksomheden gennem den pågældende godkendelsesproces. En samlet procesplan med milepæle for de enkelte tilladelser, skal bidrage til at skabe gennemsigtighed i den samlede myndighedsbehandling.

Til § 9

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt på området, hvorfor etableringen af ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at produktionsvirksomheder kan benytte indgangen ved ansøgning om tilladelse til etablering, udvidelse og omdannelse af anlæg, hvis 1) virksomheden ønsker at etablere, udvide eller omdanne sine produktionsfaciliteter eller tilknyttede aktiviteter i en industripark udpeget efter

UDKAST

denne lov, 2) etableringen eller udvidelsen af produktionsanlægget kræver tilladelser eller dispensationer fra både statslige og kommunale myndigheder, eller 3) den projekterede investeringssum til etablering eller udvidelse af produktionsanlægget udgør mindst 100 mio. kr.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at produktionsvirksomheder kan vælge at anvende indgangen til at løse opgaver inden for dets formål. Virksomhederne har således ikke pligt til at anvende indgangen, og kan således undlade at anvende indgangen, eller først anvende det på det tidspunkt i godkendelsesforløbet, hvor de ønsker det. Det er dog en forudsætning for at anvende indgangen, at virksomhederne opfylder mindst én af de oplyste betingelser.

Efter det foreslåede *nr. 1*, vil ansøgvirksomheden således i medfør af bestemmelsen kunne anvende indgangen, hvis virksomheden ønsker at etablere, udvide eller omdanne sine aktiviteter eller tilknyttede aktiviteter i en industripark udpeget efter denne lov.

Efter det foreslåede *nr. 2*, vil ansøgvirksomheden, i medfør af bestemmelsen, kunne anvende indgangen, hvis etableringen eller udvidelsen af virksomheden kræver tilladelse eller dispensation fra både statslige og kommunale myndigheder samt hvis virksomheden skal indsende en anmodning. Dette gælder uanset hvilke former for tilladelser, dispensationer eller anmodninger, der er tale om.

Endelig vil ansøgvirksomheden efter det foreslåede *nr. 3*, kunne anvende indgangen, hvis den projekterede investeringssum til etablering, udvidelse eller omdannelse af virksomhedens produktionsanlæg eller tilknyttet aktivitet dokumenterbart udgør mindst 100 mio. kr. Virksomheden skal kunne dokumentere den projekterede projektsum. Med ”dokumentere” forstås, at virksomheden skal være i stand til at påvise eller sandsynliggøre, at den projekterede investeringssum til etablering eller udvidelse af virksomheden andrager mindst 100 mio. Dokumentation kan eksempelvis bestå af forberedelser til planer, herunder, men ikke begrænset til, indgåelse af aftaler med underleverandører. Den projekterede investeringssum kan desuden sandsynliggøres gennem mere detaljeret redegørelse for de forventede udgiftsposter

Det forslås i *stk. 2*, at indgangen skal kunne afvise ansøgninger fra virksomheder, som ikke opfylder betingelserne, jf. *stk. 1*. Bestemmelsen tydeliggør indgangens mulighed for at efterprøve, hvorvidt de ansøgvirksomheder, som henvender sig til indgangen, opfylder betingelserne for at opnå bistand fra indgangen

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om henvendelse til indgangen. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om at benytte indgangen ved at fastsætte supplerende kriterier der skal opfyldes for, at kunne benytte indgangen. Bestemmelsen vil ikke være til hinder for, at en virksomhed forinden sin ansøgning kontakter indgangen med henblik på at blive vejledt. Bestemmelsen vil desuden ikke være til hinder for, at kontakt med indgangen, der ligger efter den indledende henvendelse sker på anden vis, herunder gennem telefon og e-mail.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at benytte indgangen. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervsministeren fx kan indskrænke adgangen til at benytte indgangen yderligere ved at fastsætte supplerende kriterier der skal opfyldes for, at kunne benytte indgangen.

Til § 10

Der eksisterer ikke et fælles myndighedskontaktpunkt, hvorfor etableringen af en ”én indgang-ordning” er en nyskabelse.

Det foreslås i § 10, at produktionsvirksomheder tildeles en kontaktperson hos indgangen til at bistå virksomheden gennem hele godkendelsesforløbet, herunder har virksomheden krav på en procesplan med oversigt over den samlede godkendelsesproces.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at virksomheden får tildelt én kontaktperson hos indgangen. Det vil således være den pågældende kontaktperson, der varetager al korrespondancen mellem indgangen og den pågældende virksomhed. Dermed sikres det, at virksomheden ved hvilken person, der skal bistå den i godkendelsesforløbet og således, hvem den skal tage fat i, hvis der er spørgsmål. Desuden undgås det, at der går viden eller fremdrift tabt ved, at der er flere involverede i korrespondancen. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at flere medarbejdere hos indgangen kan bistå ved behandling af sagen, herunder kontakten til kompetente virksomheder, så længe det er den samme kontaktperson, der varetager kontakten til virksomheden. Bestemmelsen er endvidere ikke til hinder for, at indgangen kan udpege en ny kontaktperson ved dennes forfald, eksempelvis som følge af sygdom eller jobskifte eller i andre særlige tilfælde, eksempelvis hvis samarbejdet med virksomheden ikke fungerer optimalt. Endeligt er bestemmelsen ikke til hinder for, at en virksomhed har kontakt til indgangen i de indledende faser, herunder inden der er udpeget en kontaktperson.

UDKAST

Indgangens vil udelukkende bistå ansøgevirkksomhederne, og således ikke forestå nogen form for rådgivning.

Indgangen inddrager relevante myndigheder. Eksempelvis inddrages Udenrigsministeriet, når ansøgevirkksomheden er en udenlandsk virksomhed.

Endelig skal den foreslåede samlede procesplan med milepæle for de enkelte tilladelser, bidrage til at skabe gennemsigtighed i den samlede myndighedsbehandling.

Til § 11

Der findes ikke nogen gældende regulering af et samlet sagsbehandlingsloft for godkendelsesforløb.

Efter det foreslåede *stk. 1*, må et godkendelsesforløb ikke overskride 18 måneder fra indledning til afslutning, jf. dog *stk. 3-5*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der sættes et loft for, hvor lang tid et godkendelsesforløb må vare. En produktionsvirksomhed vil dog ikke have et retskrav efter bestemmelsen, og vil således ikke kunne få erstatning for hverken direkte eller indirekte tab som følge af, at godkendelsesforløbets varighed overstiger 18 måneder fra indledning til afslutning.

Fristen svarer til den, der gælder for godkendelsesprocedurer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.

Fristen regnes fra ansøgnings sagen er fuldt oplyst af ansøgevirkksomheden.

Fristen gælder udelukkende i forbindelse med godkendelsesforløb, hvor indgangen er blevet benyttet.

Det foreslås i *stk. 2*, at der for simple godkendelsesforløb kan fastsættes en kortere frist på 12 måneder fra indledning til afslutning. Det foreslås i den forbindelse, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af simple godkendelsesforløb.

Fristen gælder udelukkende i forbindelse med godkendelsesforløb, hvor indgangen er blevet benyttet. Indgangen foretager en høring af kompetente myndigheder, inden indgangen fastsætter en frist.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages de trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i godkendelsesforløbets varighed som omhandlet i bestemmelsens stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU viser, at der er behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan indgangen give ansøgevirksomheden mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald meddeler indgangen ansøgevirksomheden den dato, hvor de yderligere oplysninger skal foreligge, hvilket tidligst skal ske 30 dage fra datoen for meddelelsen. Perioden mellem fristen for tilvejebringelsen af yderligere oplysninger og forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i godkendelsesforløbets varighed omhandlet i nærværende bestemmelses stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at godkendelsesforløbets varighed ligeledes kan forlænges i tilfælde, hvor der er behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten. Såfremt ansøgevirksomheden således ikke forelægger oplysningerne inden for den tidsfrist, som indgangen har fastsat, tæller fristoverskridelse ikke med i godkendelsesforløbets varighed. Bestemmelsen svarer til det, der gælder i forhold til godkendelsesprocedurer.

Det foreslås i *Stk. 5*, at hvis godkendelse af ansøgningen kræver supplerende kommunal planlægning for områdets anvendelse, skal de trin, der følger af lov om planlægning, ikke medtages i godkendelsesforløbets varighed.

Det foreslås i *Stk. 6*, at hvis godkendelse af ansøgningen kræver supplerende nettilslutning, skal de trin, der følger af lov om planlægning, ikke medtages i beregningen af godkendelsesforløbets varighed. Det foreslås i *stk. 7*, at såfremt en ansøgevirksomhed ikke besvarer indgangens spørgsmål eller indsender supplerende oplysninger, jf. § 5, stk. 2, inden for de fastsatte frister, kan godkendelsesforløbets varighed forlænges med fristoverskridelsen.

Den foreslåede bestemmelse holder ansøgevirksomheden ansvarlig for en overskridelse af godkendelsesforløbets varighed, der skyldes virksomhedens forhold, og således ikke kan bebrejdes indgangen eller de kompetente myndigheder, som er involveret i godkendelsesforløbet. Godkendelsesforløbets varighed efter stk. 1, forlænges således med den tid der går fra, at virksomheden skulle have svaret indgangen, og til det tidspunkt, hvor virksomheden rent faktisk svarer indgangen på dets spørgsmål eller sender de

UDKAST

supplerende oplysninger. Indgangen oplyser virksomheden, når det mener, at spørgsmålene er besvaret fyldestgørende eller det relevante supplerende materiale er indsendt.

Det foreslås i *stk. 8*, at erhvervsministeren fastsætter rammer for hvilke projekter, der kan udpeges til strategiske nettonul-projekter og processen herfor.

Til § 12

Det foreslås i § 12, at erhvervsministeren, efter aftale med ministeren for byer og landdistrikter, efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, kan udpege geografisk sammenhængende områder til etablering af industripark.

Efter det foreslåede *stk. 1* hviler adgangen til udpegningen på fem kumulative betingelser: For det første skal indmeldingen af området, efter det foreslåede *nr. 1*, være et kommunalt ønske, herunder skal der være et kommunalt engagement i at understøtte udviklingen af de indmeldte arealer og tilvejebringe det nødvendige plangrundlag. Det er således en central forudsætning, at etableringen af industriparken hviler på et kommunalt ønske herom. For det andet skal der, efter det foreslåede *nr. 2*, være en betydelig erhvervsinteresse i udpegningen af arealet. Det forudsættes således, at der i forbindelse med det kommunale ønske om udpegningen af industriparken kan peges på et konkret behov for områder til produktionsvirksomheder. Efter det foreslåede *nr. 3*, er muligheden for udpegningen til industripark betinget af, at der enten allerede er den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur, herunder elnet, vand-, varme- og gasforsyning, eller hvor der planlægges herfor. Specifikt i forhold til elnettet og gassystemet bemærkes det, at industriparken placeres, hvor der allerede er den nødvendige infrastruktur eller hvor der er planer for udbygning i henhold til Energinet og netvirksomhedernes udviklingsplaner. Alle aktører har ret til adgang til nettet på lige og gennemsigtige vilkår. De samme hensyn gør sig gældende for gassystemet.

Efter det foreslåede *nr. 4* er muligheden for udpegning til industripark betinget af, at den nødvendige transportinfrastruktur allerede eksisterer, eller hvor der planlægges herfor.

Endelig er muligheden for udpegning af industripark, efter det foreslåede *nr. 5*, betinget af, at industriparken placeres i nærheden af arbejdskraft, herunder uddannelsesinstitutioner og eksisterende erhvervsklynger. Efter den foreslåede *nr. 6*, kan industripark ikke udpeges, hvor der er beskyttet natur eller naturnationalparker.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1-4*, at kan der ikke ske udpegning efter *stk. 1*, hvis arealet er beskyttet efter § 3 i lov om naturbeskyttelse, hvis arealet er fredet efter kapitel 6 i lov om naturbeskyttelse og lever op til kriterierne for beskyttet natur, hvis arealet er omfattet af reglerne om naturnationalparker i lov om naturbeskyttelse eller, hvis arealet er udpeget som et Natura 2000-område efter lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder.

Den fysiske planlægning af parkerne forestås af kommunalbestyrelserne efter planlovens regler. Der ændres ikke på de regler, der i dag gælder for produktionsvirksomheder, herunder miljøregulering og mulighederne for at kunne planlægge for områder til produktionsvirksomheder.

Det følger af ”Aftale om rød løber for produktionsvirksomheder”, at aftalpartierne lægger vægt på ikke at udpege industripark i områder med evt. fremtidige naturnationalparker, som drøftes politisk. Den statslige screening af de indmeldte arealer til industripark vil derfor undersøge disse forhold. Det bemærkes, at der i undersøgelsen skal tages hensyn til eksisterende og fremtidig elnet- og gassystemer, herunder også fremtidig udbygning af energiinfrastrukturen. Hensynet skal også varetages ifm. den konkrete udpegning af statslige industripark, eksempelvis ved at der friholdes arealer, også inden for industriparkerne, til det kollektive net, herunder arealer til fremtidig udvidelse og udbygning af transmissionsnettet allerede i forbindelse med udpegningen af arealer til industripark.

I forbindelse med den politiske beslutning om udpegning af industripark vil de øvrige nationale interesser, jf. lov om planlægning, inden for de konkrete områder blive vurderet på baggrund af den statslige screening. Det forventes derfor, at der efter udpegning af industripark ikke fremsættes indsigelser fsva. nationale interesser.

Efter det foreslåede *Stk. 3*, kan erhvervsministeren ved udpegningen af industripark lægge særlig vægt på områdets geografiske sammenhæng med arealer udpeget, jf. lov om statsligt udpegede energipark.

Efter det foreslåede *Stk. 4*, kan erhvervsministeren efter aftale med ministeren for byer og landdistrikter fastsætte regler om ansøgning, offentliggørelse af kommunernes ansøgning, evaluering og udpegning af industripark. Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at et areal udpeget som industripark skal ophøre med at være industripark.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at en industripark kan ophøre med at være en industripark

UDKAST

efter, at den er blevet udpeget hertil. Der fastsættes en solnedgangsklausul på fem år, idet den nærmere tidsafgrænsning skal afklares endeligt i dialog med kommunerne.

Hvis der er ønske at få udpeget et område til industripark, der ikke ligger i umiddelbar tilknytning til eksisterende udbygget byzone, kan kommunalbestyrelsen først gennemføre kommune- og lokalplanlægning, når ministeren for byer og landdistrikter har givet tilladelse hertil eller har udstedt et landsplandirektiv, der åbner mulighed for kommunalbestyrelsens lokalplanlægning. Uudnyttede statslige arealreservationer bortfalder efter fem år, medmindre andet aftales konkret. Bestemmelser herom fastsættes i et landsplandirektiv, der udstedes af ministeren for byer og landdistrikter.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren ved digital annoncering kan indkalde forslag fra kommunalbestyrelser til områder, der kan udpeges som industripark, jf. § 12, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil danne rammerne for erhvervsministerens gennemførelse af en annoncering, hvis erhvervsministeren vælger at foretage en annoncering. Indkaldelsen vil ske ved digital annoncering, forventeligt på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

De foreslåede regler vil ikke kunne medføre et retskrav på at få udpeget det foreslåede område som industripark. Det gælder uanset, at de fastsatte nødvendige betingelser er opfyldte.

Det foreslås i *stk. 2*, et forslag skal indeholde en klar geografisk afgrænsning af det foreslåede område og en tilkendegivelse af, at kommunalbestyrelsen vil tilvejebringe det nødvendige plangrundlag, med henblik på at området kan anvendes til produktionsvirksomheder.

Afgrænsningen vil skulle angives med henvisning til kortmateriale i ansøgningen, og det vil således ikke være tilstrækkeligt, at der inden for et større område ønskes udpeget en industripark på et ubestemt areal.

Kravet vil dog ikke være til hinder for, at der under behandlingen af et forslag kan foretages justeringer af afgrænsningen. Det vil være muligt for erhvervsministeren i dialog med kommunalbestyrelsen både at indskrænke og udvide afgrænsningen af området set i forhold til det foreslåede område. F.eks. vil det kunne vise sig nødvendigt at indskrænke området for at

UDKAST

sikre, at nationale interesser ikke forhindrer områdets anvendelse til produktionsvirksomheder. Det kan endvidere vise sig hensigtsmæssigt at udvide området i dialog med kommunalbestyrelsen under hensyn til nærmere undersøgelser af de lokale forhold.

Redegørelsen kan indeholde følgende oplysninger:

- 1) Områdets størrelse, zonestatus og eventuelle beskyttelseskrav.
- 2) Arealernes ejerforhold.
- 3) Arealernes tiltænkte anvendelse og baggrund herfor, herunder om arealet forbeholdes sektorspecifik produktion, samt om der er tale om nyetablering af produktionsfaciliteter eller anlæg i tilknytning til eksisterende produktionserhverv.
- 4) Redegørelse for de gældende miljøforhold, herunder miljøscreening, miljøvurdering samt oplysninger om andre særlige miljøforhold af betydning for vurdering af forslaget.
- 5) Redegørelse for særlige interesser i anvendelsen af området, herunder i forhold til nationale planlægningsmæssige interesser.
- 6) Redegørelse for den tiltænkte kommunale proces, herunder tidsplan for tilvejebringelse af det fornødne planlægningsmæssige grundlag, planer for modning af arealerne, samt dialog med lodsejere om arealernes anvendelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af forslag efter *stk. 2*, herunder om frist for indsendelse af forslag, om krav til forslags indhold og form, og at forslag skal indsendes digitalt.

Erhvervsministeren vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at forslag skal indsendes digitalt.

Et krav om, at forslag skal indsendes ved digital kommunikation, vil indebære, at indmeldelse af forslag som det klare udgangspunkt ikke vil kunne anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Det foreslås i *stk. 4*, at før udpegning af et område som industripark i medfør af § 12, *stk. 1*, skal et forslag om udpegning offentliggøres digitalt.

Det vil betyde, at der gælder en pligt til forudgående at offentliggøre et forslag om udpegning af en industripark i form af et udkast til bekendtgørelse,

UDKAST

Offentliggørelse forventes at ske ved offentliggørelse på Høringsportalen. Som supplement til den påkrævede offentliggørelse kan forslaget offentliggøres andre steder, f.eks. på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Det lægges i forbindelse med annonceringen til grund, at der er lokal opbakning til de indmeldte områder.

Til § 14

Efter den foreslåede § 15, kan afgørelser efter denne lov ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at adressater for afgørelser, der træffes efter loven, ikke kan indbringe disse for en anden administrativ myndighed. Dog kan sådanne afgørelser indbringes for domstolene.

Til § 15

Der findes ikke nogen mulighed for strafferetlige sanktioner på nuværende tidspunkt.

Efter den foreslåede *stk. 1*, straffes, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger samt fortælse af oplysninger over for indgangen og de kompetente myndigheder med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at produktionsvirksomheder kan straffes, hvis de afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til indgangen eller de kompetente myndigheder – eller hvis de samme fortæller væsentlige oplysninger.

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det bemærkes, at ved valg af ansvarssubjekt for overtrædelser af særlovgivning, hvor der er hjemlet strafansvar for juridiske personer, er udgangspunktet, at der rejses tiltale mod den juridiske person. I en række tilfælde kan der imidlertid være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Har ledelsen af den juridiske person eller en overordnet ansat, herunder direktøren, eksempelvis handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed, skal tiltalen foruden imod den juridiske person som udgangspunkt rejses mod den eller

UDKAST

de personligt ansvarlige. Tiltale mod underordnede ansatte skal i almindelighed ikke rejses, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis der er tale om en grov overtrædelse, som den underordnede ansatte har begået forsætligt og eventuelt tillige på eget initiativ. Der rejses tillige tiltale mod den juridiske person. Der henvises i det hele til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om strafansvar for juridiske personer.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse på godkendelsesprocedurer, som er iværksat før Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi-produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 ikrafttrædelse.

Til § 17

Til nr. 1

Der eksisterer ikke regler i undergrundsloven eller anden lovgivning om offentliggørelse af økonomiske vurderinger om lagring af CO₂, for selskaber med tilladelse til indvinding af kulbrinter

Det følger af den foreslåede bestemmelse i undergrundslovens § 34 c, *stk. 1*, at rettighedshavere med en tilladelse til indvinding af kulbrinter efter § 5 for alle anlæg, der har indsendt en indvindingsplan efter § 10 om at overgå til en afviklingsfase, skal offentliggøre økonomiske vurderinger af omkostningerne ved at muliggøre CO₂-injektion, herunder data om hvorvidt lokaliteten er egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO₂-injektion og -lagring samt hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO₂ sikkert frem til lokaliteten, såfremt sådanne oplysninger findes.

Den foreslåede bestemmelse, som vil blive indsat i undergrundslovens § 34 c, *stk. 1*, vil medføre, at selskaber med en tilladelse til olie- og gasindvinding efter undergrundslovens § 5, vil blive forpligtet til at offentliggøre data om økonomiske vurderinger af omkostningerne ved at muliggøre CO₂-injektion

UDKAST

for så vidt angår produktionsanlæg som er anmeldt til afvikling, såfremt sådanne oplysninger måtte findes. Dette omfatter også anlæg, der er blevet anmeldt til afvikling, herunder også anlæg, der er afviklet, inden lovens ikrafttrædelse. Forpligtelsen vil omfatte data om, hvorvidt lokaliteten vil være egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO₂-injektion og –lagring, samt hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO₂ sikkert frem til lokaliteten, såfremt disse findes.

Offentliggørelse vil som udgangspunkt skulle ske på virksomhedens hjemmeside på en måde, der er nemt tilgængelig for interesserede parter.

Formålet med offentliggørelse er, at udbrede viden om vurderinger af omkostningerne ved geologisk lagring i det pågældende område.

Det fremgår af forordningens art. 23(1), litra b, at rettighedshavere ikke kan blive gjort erstatningsansvarlig for offentliggørelsen af den omtalte data. Rettighedshaveren vil i overensstemmelse hermed ikke kunne gøres erstatningsansvarlig for overholdelse af forpligtelsen.

Bestemmelsen vil blive anvendt således, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med afgørelser efter § 10 i undergrundsloven om overgang til afviklingsfase for et givent felt påser, at rettighedshaveren offentliggør oplysninger, som beskrevet i bestemmelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse anmode rettighedshaverne om at oplyse, hvorvidt rettighedshaveren ligger inde med oplysninger eller ej. Der vil kunne meddeles påbud om opfyldelse, jf. undergrundslovens § 25, stk. 1, og manglende efterlevelse af påbud vil kunne straffes, jf. undergrundslovens § 38, stk. 1, nr. 3.

Det følger desuden af den foreslåede bestemmelse i undergrundslovens § 34 c, *stk. 2*, at bestemmelsens *stk. 1*, ikke finder anvendelse, for rettighedshavere, der har ansøgt om en efterforskningstilladelse til lagring af CO₂ efter kapitel 6 i undergrundsloven.

Bestemmelsen vil medføre, at forpligtelsen til at offentliggøre de data, der er angivet i § 34 c, *stk. 1*, ikke finder anvendelse, såfremt virksomheden har ansøgt om en efterforskningstilladelse til at lagre CO₂ efter undergrundslovens kapitel 6.

Til nr. 2

UDKAST

Der findes ikke regler i undergrundsloven eller anden lovgivning, hvorefter der kan straffes eller fastsættes straf for overtrædelse af NZIA-forordningen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 3* i undergrundslovens § 38. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af bestemmelser som medlemsstaterne er forpligtede til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi-produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (NZIA-forordningen).

Bemyndigelsen vil blive udmøntet således, at bekendtgørelsen som minimum vil komme til at opfylde Danmarks forpligtelse efter NZIA-forordningen art. 23(13) om at fastsætte effektive forholdsmæssige sanktioner, der har en afskrækkende virkning.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler i overensstemmelse med eventuelle udtalelser eller dokumenter fra EU-Kommissionen som omhandler, hvordan forpligtelsen i art. 23(13) opfyldes.

Strafssubjekterne for så vidt angår art. 23(13) er olie- og gasselskaber, der er forpligtede efter art 23(1), idet deres forpligtelse fremgår af art. 23(3). I Danmark vil dette sige rettighedshavere i medfør af undergrundslovens § 5 med tilladelse til indvinding af kulbrinter.

Til § 18

Det følger af den foreslåede § 18, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.